

[Kryger.]

nomisk i det lange løb kan magte. Jeg vil gerne understrege, at der her er et punkt, som vi også i udvalget kommer til at tage hensyn til.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg udtaler ønsket om, at vi må kunne få en god og frugtbar forhandling i udvalget, så der derudaf kan komme en lov til gavn for kommende ungdom.

Weikop: Jeg tror nok, jeg tør sige, at det er på høje tid, dette lovforslag fremkommer. Jeg tror også, jeg kan sige, at der til stadighed, i hvert fald i de senere år, har været en vis usikkerhed om den tekniske uddannelse, og er der noget, der efter min mening ikke må være usikkerhed om, så er det den tekniske uddannelse. Derfor er det også godt og rigtigt, at man nu søger at få den tekniske uddannelse ind under rammer, der tilgodeser de krav, der må stilles til håndværk og industri, hvis de skal kunne følge med i konkurrencen.

Loven som sådan fjerner ikke den økonomiske usikkerhed, fordi tilskuddet under alle omstændigheder er ganske afhængigt både af den forhandling, som den højtærede handelsminister skal have med den højtærede finansminister, og af finansudvalgets godkendelse. Jeg ved meget vel, at den højtærede minister heroverfor kan sige, at man i nogen grad følger tidligere praksis; det står jo også i bemærkningerne til lovforslaget. Men mon det alligevel ikke var bedre, at de procentsatser for tilskuddets størrelse, der nu er angivet i bekendtgørelsen, blev lovfæstet, både når det gælder driftstilskud og lån? Jeg giver den højtærede handelsminister ganske ret i, at der jævnlig må foretages ændringer med hensyn til både tilskud og lån; heri er jeg helt enig; der må altid være adgang til en vis bevægelighed. Men jeg spørger: var der egentlig noget i vejen for, at der i loven fandtes en bestemmelse om, at ministeren var bemyndiget til at yde tilskud og lån indtil de satser, der nu står i bekendtgørelsen, og at ministeren derudover, efter forhandling med finansministeren og godkendelse af finansudvalget, kunne fastsætte de øvrige tilskud? Jeg tror, det ville være en lettelse for den højtærede handels-

minister, hvis man gik den vej. Og jeg må sige, at jeg ikke rigtig ville kunne forstå det, hvis man nærede ængstelse for at fastlægge sådanne minimumstilskud, som jeg nærmest ville kalde det, til den tekniske undervisning, når man ellers er tilbøjelig til — undervisningen er jo på andre områder ganske gratis — at vise mindre tilbageholdenhed.

De tekniske skolars økonomi er jo i nogen grad baseret på skolepenge. Samtlige tekniske skoler har, efter hvad der foreligger i papirerne her, i året 1956-57 haft en indtægt af skolepenge og elevrekvisitter på ca. 7 mill. kr. Det er stort set penge, der betales af arbejdsgiverne. Jeg ved godt, at for teknikas vedkommende stiller det sig lidt anderledes. Disse 7 mill. kr. er ikke alene et ganske betydeligt bidrag; det er også et bidrag, der efter min mening helt og fuldt gør det berettiget, at skolerne fremdeles er selvstyrende og selvejende under statens tilsyn, sådan som den højtærede minister jo også har foreslået. Jeg tror heller ikke på, at statens overtagelse af sådanne skoler i økonomisk henseende ville være fordelagtig.

Den ærede socialdemokratiske ordfører var inde på spørgsmålet om, hvorvidt de tekniske skoler bør sortere under undervisningsministeriet eller under handelsministeriet. På det punkt er jeg ganske enig med den socialdemokratiske ordfører, idet jeg stadig væk synes, det rigtige er, at disse skoler ligger under handelsministeriet, fordi de erhverv, som bruger disse skoler, hører under handelsministeriet. Jeg kan ikke se, at en centralisering af denne undervisning under undervisningsministeriet ville være at foretrække.

Statens tilskud var i 1956-57 ca. 12 mill. kr. af de 28 mill. kr., som undervisningen har kostet. Jeg ved meget vel, at hertil kommer stipendier, men det er også rigtigt, som den højtærede minister siger, at der ikke er nogen som helst bestemmelse i loven om, hvor resten af pengene skal komme fra, og jeg vil ligesom den ærede socialdemokratiske ordfører lige nævne kommunerne, fordi det, der i øjeblikket regnes med fra kommunernes side, er 4 mill. kr. Hvis der derfor sker det, at kommunernes bidrag bliver sat ned, ja, så er de tekniske skoler for så vidt ude at svømme igen